

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720200673
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5720200673.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobkyne: P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. T. XXXX/XX, C. C., proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, o uloženie povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 6Csp/13/2020-39 zo dňa 16.06.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o úvere č. 9283186607 zo dňa 03.05.2007, zamietol, žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že pokiaľ sa i žalobkyňa podanou žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o úvere zo dňa 03.05.2007, ku dňu vyhlásenia rozhodnutia zmluva o úvere a v nej obsiahnutá dohoda o zrážkach zo mzdy boli nahradené novým záväzkom, resp. zanikli. Právny predchodca žalovaného uzatvoril dňa 29.01.2016 so žalobkyňou na jej výslovnú žiadosť dohodu o privatívnej novácii v súlade s ust. § 570 OZ, čo znamená, že doterajší záväzok zanikol a vznikol záväzok nový, nahradzujúci pôvodný záväzok (animus novandi). Účastníci dohody sa dohodli, že všetky vzájomné peňažné a nepeňažné nároky, ktoré vznikli na základe ustanovení zmluvy o úvere zanikajú, teda aj v zmluve obsiahnutá dohoda o zrážkach zo mzdy. Za rozhodujúce preto podľa súdu ani nie je, či nahradený záväzok bol alebo nebol premičaný, nakoľko dohoda o novácii bola uzatvorená v písomnej forme. Žalobkyňa uznala svoj dlh, čo do dôvodu a výšky v celom rozsahu a nakoľko pôvodná dohoda o zrážkach zo mzdy zanikla, ku dňu vyhlásenia rozsudku absentoval predmet konania. V súčasnej dobe platí nový záväzok, resp. nová dohoda o zrážkach zo mzdy, vo vzťahu ku ktorým sa žalobkyňa v tomto spore nedomáhala žiadnych nárokov. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 CSP. Žiadnej zo strán však nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalobkyňa bola úspešná v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia a žalovaný v konaní vo veci samej. Navyše, z obsahu spisu nemal preukázaný vznik akýchkoľvek trov ani na jednej zo sporových strán.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručila odvolanie žalobkyňa. Vytýkala, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. c) CSP), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Súd prvej inštancie pred vyhlásením rozsudku nedoručil žalobcovi vyjadrenie žalovaného zo dňa 10.06.2020, v ktorom žalovaný predkladal súdu kľúčové dôkazy a to Dohodu o privatívnej novácii zo dňa 29.01.2016, s ktorou žalobca nedisponuje, ani nemá vedomosť o takejto

dohode. Žalobca teda nemal možnosť oboznámiť sa s dôkazmi a na ne reagovať. V tejto súvislosti poukázala na to, že problematiku doručovania vyjadrení strán opakovane riešili viaceré vysoké súdne authority. Dôležitým je v tomto smere rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Trančíková proti Slovenskej republike (sťažnosť č. 17127/12). Dala do pozornosti nález Ústavného súdu SR II. ÚS 539/2017, III. ÚS 220/2018, ako aj rozhodnutia najvyššieho súdu, na ktoré v podanom odvolaní priamo poukázala. Napadnutý rozsudok z hľadiska právneho posúdenia označila za neudržateľný s potrebou jeho revízie. Ako taký ho žiadala zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť. Za preukázané v konaní považoval, že pokiaľ sa domáhala žalobkyňa uloženia povinnosti zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve u úvere zo dňa 03.05.2007, tak ako zmluva o úvere, i v nej obsiahnutá dohoda o zrážkach zo mzdy bola nahradená novým záväzkom, a to dohodou o privatívnej novácii, ako aj Dohodou o zrážkach zo mzdy, ktoré boli uzavreté na samostatnom liste 29.01.2016. Predmetné dohody boli uzatvorené slobodne a vážne, žalobkyňa nebola žiadnym spôsobom donútená tieto dohody podpísať. Uznala svoj záväzok čo do dôvodu i výšky a teda za správny považoval záver prvoinštančného súdu o tom, že ku dňu vyhlásenia rozhodnutia absentoval predmet konania.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného označila tvrdenie žalovaného o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy vyplývajúca zo zmluvy o úvere bola nahradená novým záväzkom a že sa domáha nárokov z dohody, ktorá zanikla, za nesprávne a zavádzajúce. Zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou uzatvorenou podľa zákona č. 258/2001 Z.z., na ktorú sa vzťahujú ustanovenia uvedeného zákona v spojení s Občianskym zákonníkom. Záväzkový vzťah vznikol medzi účastníkmi Zmluvy o úvere zo dňa 03.05.2007, ide o bankový úver poskytnutý Poštovou bankou, a.s., ktorá mala postúpiť svoju pohľadávku zo zmluvy o úvere na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENS LIMITED, pričom zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone o bankách ako osobitná úprava. V zmysle zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené kumulatívne všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 tohto zákona, ktoré v súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky bez ich splnenia a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa. Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.01.2016 označila za neprijateľnú a neplatnú, z dôvodu, že neobsahuje označenie pohľadávky, výšku dohodnutých zrážok ako aj súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok, čo je v rozpore s európskou líniou ochrany spotrebiteľa definovanou v čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 38 Charty základných práv EÚ. Nekalosť obchodnej praktiky žiadala posúdiť s ohľadom na ust. § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako i § 3 ods. 1 OZ.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v súvislosti s ust. § 391 ods. 1 CSP.

6. Odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane - žalobkyňi, aby uplatňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalovaný pred nariadeným termínom pojednávania doručil súdu vyjadrenie k žalobe, ku ktorému pripojil fotokópie Dohody o privatívnej novácii uzatvorenej medzi veriteľom PRO CIVITAS s.r.o. a žalobkyňou ako dlžníkom 29.01.2016, ako i Dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenú medzi tými istými účastníkmi toho istého dňa. Podľa zápisnice o pojednávaní vyjadrenie žalovaného, ako i ním predložené dôkazy súd oboznámil, a to i napriek tomu, že žalobkyňa sa z nariadeného termínu pojednávania ospravedlnila a pojednávania sa osobne nezúčastnila.

7. Podľa § 167 ods. 3 CSP, ak žalovaný uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná alebo súd neurobí iné vhodné opatrenia, súd doručí vyjadrenie žalovaného žalobcovi do vlastných rúk a umožní mu vyjadriť sa v lehote určenej súdom. Žalobca uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnúť. Súd poučí žalobcu o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

8. Z uvedeného vyplýva povinnosť súdu doručiť vyjadrenie žalovaného, v ktorom žalobou uplatnený nárok neuznáva žalobcovi do vlastných rúk s tým, že súd ustanoví žalobcovi lehotu na podanie vyjadrenia k vyjadreniu žalovaného (tzv. repliku). Vo výzve ho poučí, že má uviesť ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Zároveň ho musí poučiť podľa § 153 CSP, t.j. o následkoch sudcovskej koncentrácie konania, pričom sa doporučuje i poučenie o zákonnej koncentrácii konania podľa ust. § 154 CSP.

9. Tým, že prvoinštančný súd nedodrжал postup vyplývajúci z ust. § 167 ods. 3 CSP, odňal žalobkyni možnosť podieľať sa zákonom ustanoveným spôsobom na dokazovaní a k vykonaným dôkazom sa vyjadriť. Takéto pochybenie je možné označiť za postup súdu, ktorým došlo k porušeniu procesných práv strany sporu v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10. V nadväznosti na uvedené, prvoinštančný súd v ďalšom konaní prioritne doručí žalobkyni vyjadrenie žalovaného k jej žalobe i s ním predloženými dohodami o privatívnej novácii a o zrážkach zo mzdy s tým, že jej stanoví primeranú lehotu na vyjadrenie a poučí ju o možnosti sudcovskej koncentrácie. Prvoinštančný súd taktiež posúdi platnosť dohôd o privatívnej novácii a dohody o zrážkach z mzdy predložených žalovaným v zmysle ust. § 39 a § 3 ods. 1 OZ. Zameria pozornosť na tú skutočnosť, či dohoda o privatívnej inovácii neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a či žalovaným predložená dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje podstatné náležitosti v zmysle ust. § 551 a nasl. OZ. Po vykonanom dokazovaní o veci zohľadniac príslušnú právnu úpravu opätovne rozhodne.

11. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)